

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2022 *

«Αιτήσεις αναιρέσεως – Περιβάλλον – Κανονισμός (ΕΚ) 1272/2008 – Ταξινόμηση, επισημάνση και συσκευασία ουσιών και μειγμάτων – Κανονισμός (ΕΕ) 944/2013 – Ταξινόμηση της πίσσας από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) – Ακύρωση – Αγωγή αποζημιώσεως»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-65/21 P και C-73/21 P έως C-75/21 P,

με αντικείμενο τέσσερις αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκαν στις 2 Φεβρουαρίου 2021,

SGL Carbon SE, με έδρα το Wiesbaden (Γερμανία) (C-65/21 P),

Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA, με έδρα το Οβιέδο (Ισπανία) (C-73/21 P),

Deza a.s., με έδρα το Valašské Meziříčí (Τσεχική Δημοκρατία) (C-74/21 P),

Bilbaína de Alquitranes SA, με έδρα το Lutzana-Baracaldo (Ισπανία) (C-75/21 P),

εκπροσωπούμενες από την M. Grunchard, τον P. Sellar και τον K. Van Maldegem, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους A. Dawes και R. Lindenthal, καθώς και από την K. Talabér-Ritz,

εναγομένη πρωτοδίκως,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από τον L. Aguilera Ruiz και την M. J. Ruiz Sánchez,

ο **Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA)**, εκπροσωπούμενος από τον W. Broere, την M. Heikkilä και τον S. Mahoney,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Κ. Λυκούργο, πρόεδρο τμήματος, S. Rodin, J.-C. Bonichot (εισηγητή), L. S. Rossi και O. Spineanu-Matei, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Szpunar

γραμματέας: A. Calot Escobar

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Φεβρουαρίου 2022,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις αιτήσεις τους αναιρέσεως, οι SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, πρώην Industrial Química del Nalón SA, Deza a.s. και Bilbaína de Alquitranes SA ζητούν, αντιστοίχως, την αναίρεση των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Δεκεμβρίου 2020, SGL Carbon κατά Επιτροπής (T-639/18, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: πρώτη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:628), Industrial Química del Nalón κατά Επιτροπής (T-635/18, στο εξής: δεύτερη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:624), Deza κατά Επιτροπής (T-638/18, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: τρίτη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:627), και Bilbaína de Alquitranes κατά Επιτροπής (T-645/18, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: τέταρτη αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2020:629) (στο εξής, από κοινού: αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις αγωγές τους με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που υποστήριζαν ότι είχαν υποστεί λόγω της εκδόσεως του κανονισμού (ΕΕ) 944/2013 της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, με σκοπό την προσαρμογή του στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο (ΕΕ 2013, L 261, σ. 5, στο εξής: επίμαχος κανονισμός), βάσει του οποίου η πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας ταξινομήθηκε στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, για την ταξινόμηση, την επισήμανση και τη συσκευασία των ουσιών και των μειγμάτων, την τροποποίηση και την κατάργηση των οδηγιών

67/548/ΕΟΚ και 1999/45/ΕΚ και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 (ΕΕ 2008, L 353, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 286/2011 της Επιτροπής, της 10ης Μαρτίου 2011 (ΕΕ 2011, L 83, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 1272/2008), έχουν ως εξής:

- «(5) Με στόχο τη διευκόλυνση του παγκόσμιου εμπορίου και την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, τα εναρμονισμένα κριτήρια για την ταξινόμηση και την επισήμανση έχουν αναπτυχθεί προσεκτικά κατά τη διάρκεια περιόδου 12 ετών στο πλαίσιο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), με αποτέλεσμα το Παγκόσμια Εναρμονισμένο Σύστημα Ταξινόμησης και Επισήμανσης των Χημικών Ουσιών (Globally Harmonised System of Classification and Labelling of Chemicals), στο εξής “GHS”.
- (6) Ο παρών κανονισμός τηρεί τις διάφορες διακηρύξεις στις οποίες η Κοινότητα επιβεβαίωσε την πρόθεσή της να συμβάλει στην παγκόσμια εναρμόνιση των κριτηρίων για την ταξινόμηση και την επισήμανση, όχι μόνο σε επίπεδο ΟΗΕ αλλά επίσης και μέσω της ενσωμάτωσης των διεθνώς αποδεκτών κριτηρίων GHS στο κοινοτικό δίκαιο.
- (7) Τα οφέλη για τις επιχειρήσεις θα αυξηθούν, καθώς περισσότερες χώρες στον κόσμο εισάγουν τα κριτήρια GHS στη νομοθεσία τους. Η Κοινότητα θα πρέπει να βρίσκεται στην πρωτοπορία της διαδικασίας αυτής για την ενθάρρυνση των άλλων χωρών να ακολουθήσουν, με σκοπό να δοθεί ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στην κοινοτική βιομηχανία.
- (8) Συνεπώς, είναι αναγκαίο να εναρμονιστούν ενδοκοινοτικά οι διατάξεις και τα κριτήρια για την ταξινόμηση και επισήμανση των ουσιών, των μειγμάτων και ορισμένων συγκεκριμένων αντικειμένων, συνεκτιμώντας τα κριτήρια ταξινόμησης και τους κανόνες επισήμανσης του GHS, αλλά και αξιοποιώντας την τεσσαρακονταετή πείρα εφαρμογής της ισχύουσας κοινοτικής χημικής νομοθεσίας και διατηρώντας το επίπεδο προστασίας που επετεύχθη μέσω του συστήματος εναρμόνισης της ταξινόμησης και της επισήμανσης, μέσω των κοινοτικών τάξεων κινδύνου που δεν αποτελούν ακόμη τμήμα του GHS, καθώς επίσης μέσω των ισχυόντων κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία.»

3 Το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού 1272/2008 προβλέπει τα ακόλουθα:

«Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι η εξασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος καθώς και της ελεύθερης κυκλοφορίας των ουσιών [και] των μειγμάτων [...] με:

α) την εναρμόνιση των κριτηρίων ταξινόμησης των ουσιών και των μειγμάτων και των κανόνων για την επισήμανση και τη συσκευασία των επικίνδυνων ουσιών και μειγμάτων·

[...]».

4 Το άρθρο 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού ορίζει τα εξής:

«Μια ουσία ή ένα μείγμα που πληροί τα κριτήρια σχετικά με τους κινδύνους από φυσικούς παράγοντες, τους κινδύνους για την ανθρώπινη υγεία ή τους κινδύνους για το περιβάλλον, που αναφέρονται στα μέρη 2 έως 5 του παραρτήματος I, είναι επικίνδυνη(-ο) και ταξινομείται σε σχέση με τις αντίστοιχες τάξεις κινδύνου που προβλέπονται στο εν λόγω παράρτημα.»

- 5 Το άρθρο 37 του εν λόγω κανονισμού αφορά τη «[δ]ιαδικασία εναρμόνισης της ταξινόμησης και της επισήμανσης ουσιών». Το συγκεκριμένο άρθρο προβλέπει στην παράγραφο 1 τα ακόλουθα:

«Μια αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να υποβάλλει στον Οργανισμό πρόταση εναρμονισμένης ταξινόμησης και επισήμανσης ουσιών και, ανάλογα με την περίπτωση, ειδικά όρια συγκέντρωσης ή [πολλαπλασιαστικούς συντελεστές (στο εξής: συντελεστές m)], ή πρόταση για την αναθεώρησή τους.»

- 6 Κατά το άρθρο 37, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού, η Επιτροπή Αξιολόγησης Κινδύνων (στο εξής: ΕΑΚ) του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων (ECHA), η οποία συγκροτήθηκε βάσει του άρθρου 76, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ 2006, L 396, σ. 1, και διορθωτικό ΕΕ 2007, L 136, σ. 3), εγκρίνει γνώμη σχετικά με οιαδήποτε πρόταση «υποβάλλεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 ή 2 εντός 18 μηνών από την παραλαβή της πρότασης, δίνοντας στα ενδιαφερόμενα μέρη την ευκαιρία να διατυπώσουν σχόλια», ο δε ECHA «διαβιβάζει τις γνωμοδοτήσεις αυτές και τα τυχόν σχόλια στην Επιτροπή».

- 7 Η διαδικασία εγκρίσεως των προτεινόμενων ταξινομήσεων προβλέπεται στο άρθρο 37, παράγραφος 5, του κανονισμού 1272/2008 ως εξής:

«Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι η εναρμόνιση της ταξινόμησης και της επισήμανσης της συγκεκριμένης ουσίας είναι κατάλληλη, υποβάλλει, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σχέδιο απόφασης για την εγγραφή της εν λόγω ουσίας μαζί με τα σχετικά στοιχεία ταξινόμησης και επισήμανσης στον πίνακα 3.1 του μέρους 3 του παραρτήματος VI και, ανάλογα με την περίπτωση, τα ειδικά όρια συγκέντρωσης ή συντελεστές m.

[...]

- 8 Το παράρτημα I του κανονισμού αυτού φέρει τον τίτλο «Απαιτήσεις ταξινόμησης και επισήμανσης για επικίνδυνες ουσίες και μείγματα». Στο εισαγωγικό μέρος του συγκεκριμένου παραρτήματος διευκρινίζεται, μεταξύ άλλων, ότι με το παράρτημα αυτό καθορίζονται τα κριτήρια ταξινόμησης των ουσιών και των μειγμάτων στις κατηγορίες κινδύνου.

- 9 Το παράρτημα I, σημείο 4.1.1.1, του εν λόγω κανονισμού έχει ως εξής:

«α) Ως “οξεία τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον” νοείται η εγγενής ιδιότητα μιας ουσίας να προκαλεί βλάβη σε υδρόβιο οργανισμό ύστερα από βραχυπρόθεσμη έκθεση στην εν λόγω ουσία.

[...]

ζ) Ως “χρόνια τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον” νοείται η εγγενής ιδιότητα ουσίας για την πρόκληση δυσμενών επιδράσεων σε υδρόβιους οργανισμούς ύστερα από έκθεση σε υδάτινο περιβάλλον που καθορίζεται σε σχέση με τον κύκλο ζωής του οργανισμού.

[...]»

- 10 Το συγκεκριμένο παράρτημα προβλέπει στο σημείο 4.1.3, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κριτήρια ταξινόμησης μειγμάτων», τα ακόλουθα:

«4.1.3.1. Το σύστημα ταξινόμησης για τα μείγματα καλύπτει όλες τις κατηγορίες ταξινόμησης που χρησιμοποιούνται για τις ουσίες, δηλαδή την κατηγορία 1 οξέος κινδύνου και τις κατηγορίες 1 έως 4 χρόνιου κινδύνου. Για να χρησιμοποιούνται όλα τα διαθέσιμα στοιχεία για τους σκοπούς της ταξινόμησης των κινδύνων που παρουσιάζουν τα μείγματα για το υδάτινο περιβάλλον, η ακόλουθη υπόθεση εφαρμόζεται όπου κρίνεται σκόπιμο:

Τα “σχετικά συστατικά στοιχεία” ενός μείγματος είναι αυτά που ταξινομούνται στην “κατηγορία 1 οξέος κινδύνου” ή στην “κατηγορία 1 χρόνιου κινδύνου” και είναι παρόντα σε συγκέντρωση 0,1 % (w/w) ή υψηλότερη, και αυτά που ταξινομούνται στην “κατηγορία 2 χρόνιου κινδύνου”, στην “κατηγορία 3 χρόνιου κινδύνου” ή στην “κατηγορία 4 χρόνιου κινδύνου” και είναι παρόντα σε συγκέντρωση 1 % (w/w) ή υψηλότερη, εκτός εάν γίνεται η παραδοχή [όπως στην περίπτωση των συστατικών υψηλής τοξικότητας (βλέπε 4.1.3.5.5.5)] ότι συστατικό στοιχείο που είναι παρόν με χαμηλότερη συγκέντρωση εξακολουθεί να έχει σχέση για την ταξινόμηση του μείγματος ως προς τους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον. Γενικώς για ουσίες που ταξινομούνται στην κατηγορία “οξέος κινδύνου 1” ή στην κατηγορία “χρόνιου κινδύνου 1” η συγκέντρωση που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη είναι (0,1/M) %. (Για την επεξήγηση του συντελεστή M, βλέπε τμήμα 4.1.3.5.5.5).

- 4.1.3.2. Η προσέγγιση της ταξινόμησης ως προς τον κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον είναι κλιμακωτή και εξαρτάται από το είδος των διαθέσιμων πληροφοριών για το ίδιο το μείγμα και για τα συστατικά του. Το διάγραμμα 4.1.2 παρουσιάζει τη διαδικασία που ακολουθείται.

Τα στοιχεία της κλιμακωτής προσέγγισης περιλαμβάνουν:

- ταξινόμηση βάσει δοκιμασμένων μειγμάτων·
- ταξινόμηση βάσει αρχών παρεκβολής·
- εφαρμογή “άθροισης των ταξινομημένων συστατικών” ή/και “προσθετικού τύπου”.»

- 11 Το εν λόγω παράρτημα ορίζει στο σημείο 4.1.3.5.5, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αθροιστική μέθοδος», τα εξής:

«[...]

- 4.1.3.5.5.1.1. Στην περίπτωση των κατηγοριών ταξινόμησης ουσιών στη κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1 έως 3, τα βασικά κριτήρια τοξικότητας διαφέρουν κατά συντελεστή 10 από τη μία κατηγορία στην άλλη. Οι ουσίες που ταξινομούνται σε ζώνη υψηλής τοξικότητας, ως εκ τούτου, συμβάλλουν στην ταξινόμηση μείγματος σε ζώνη χαμηλότερης τοξικότητας. Κατά συνέπεια, ο υπολογισμός των εν λόγω κατηγοριών ταξινόμησης πρέπει να εξετάζει τη συνεισφορά όλων των ουσιών που ταξινομούνται ως κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1, 2 ή 3.

4.1.3.5.5.1.2. Όταν μείγμα περιέχει συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1 ή στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1, πρέπει να δίνεται προσοχή στο γεγονός ότι τα εν λόγω συστατικά, όταν η οξεία τοξικότητά τους είναι χαμηλότερη από 1 mg/l ή/και η χρόνια τοξικότητά τους είναι χαμηλότερη από 0,1 mg/l (αν δεν είναι ταχέως αποικοδομήσιμα) και 0,01 mg/l (αν είναι ταχέως αποικοδομήσιμα) συνεισφέρουν στην τοξικότητα του μείγματος ακόμα και σε χαμηλή συγκέντρωση. Τα ενεργά συστατικά των ζιζανιοκτόνων συχνά έχουν τόσο υψηλή τοξικότητα για το υδάτινο περιβάλλον, αλλά επίσης και ορισμένες άλλες ουσίες όπως οι οργανομεταλλικές ενώσεις. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, η εφαρμογή των κανονικών γενικών ορίων συγκέντρωσης οδηγεί σε "υποταξινόμηση" του μείγματος. Ως εκ τούτου, εφαρμόζονται πολλαπλασιαστικοί συντελεστές για τα συστατικά υψηλής τοξικότητας, όπως αναφέρονται στο τμήμα 4.1.3.5.5.»

- 12 Το ίδιο παράρτημα, στο σημείο 4.1.3.5.5.3, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ταξινόμηση στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1», έχει ως εξής:

«4.1.3.5.5.3.1. Πρώτον, εξετάζονται όλα τα συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1 (Acute 1). Εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων (ως %) των εν λόγω συστατικών πολλαπλασιαζόμενο με τους αντίστοιχους συντελεστές Μ είναι $\geq 25\%$, ολόκληρο το μείγμα ταξινομείται στην κατηγορία οξείας τοξικότητας 1.

[...]

- 13 Το παράρτημα I του κανονισμού 1272/2008 προβλέπει στο σημείο 4.1.3.5.5.4, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ταξινόμηση στις κατηγορίες χρόνιας τοξικότητας 1, 2, 3 και 4», τα ακόλουθα:

«4.1.3.5.5.4.1 Πρώτα εξετάζονται όλα τα συστατικά που έχουν ταξινομηθεί στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1. Εάν το άθροισμα των συγκεντρώσεων (ως %) των εν λόγω συστατικών πολλαπλασιαζόμενο με τους αντίστοιχους συντελεστές Μ είναι τουλάχιστον ίσο με 25 %, το μείγμα ταξινομείται στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1. Εάν το αποτέλεσμα του υπολογισμού συνεπάγεται την ταξινόμηση του μείγματος στην κατηγορία χρόνιας τοξικότητας 1, η διαδικασία ταξινόμησης έχει ολοκληρωθεί.»

- 14 Το συγκεκριμένο παράρτημα ορίζει στο σημείο 4.1.3.5.5.5, το οποίο φέρει τον τίτλο «Μείγματα με συστατικά υψηλής τοξικότητας», τα εξής:

«4.1.3.5.5.5.1. Τα συστατικά της κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1 και της κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1 με τοξικότητες χαμηλότερες από 1 mg/l ή/και χρόνιες τοξικότητες χαμηλότερες του 0,1 mg/l (αν δεν αποικοδομούνται ταχέως) και του 0,01 mg/l (αν αποικοδομούνται ταχέως) συμβάλλουν στην τοξικότητα του μείγματος ακόμη και σε χαμηλή συγκέντρωση και αποκτούν συνήθως βαρύτητα κατά την εφαρμογή της προσέγγισης της άθροισης της ταξινόμησης. Όταν ένα μείγμα περιέχει συστατικά που ταξινομούνται στην κατηγορία οξείας ή χρόνιας τοξικότητας 1, εφαρμόζεται ένα από τα ακόλουθα:

- η κλιμακωτή προσέγγιση που περιγράφεται στα σημεία 4.1.3.5.5.3 και 4.1.3.5.5.4 και χρησιμοποιεί σταθμισμένο άθροισμα με τον πολλαπλασιασμό των συγκεντρώσεων των συστατικών της κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1 και της κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1 με συντελεστή, αντί της απλής πρόσθεσης

των ποσοστών. Αυτό συνεπάγεται ότι η συγκέντρωση της “κατηγορίας οξείας τοξικότητας 1” στην αριστερή στήλη του πίνακα 4.1.1 και η συγκέντρωση της “κατηγορίας χρόνιας τοξικότητας 1” στην αριστερή στήλη του πίνακα 4.1.2 πολλαπλασιάζονται με τον προβλεπόμενο πολλαπλασιαστικό συντελεστή. Οι πολλαπλασιαστικοί συντελεστές προς εφαρμογή στα εν λόγω συστατικά καθορίζονται με τη χρήση της τιμής τοξικότητας, όπως συνοψίζεται στον κάτωθι πίνακα 4.1.3. Ως εκ τούτου, προκειμένου να ταξινομηθεί μείγμα που περιέχει συστατικά της κατηγορίας οξείας/χρόνιας τοξικότητας 1, ο ταξινομητής πρέπει να γνωρίζει την τιμή του συντελεστή Μ προκειμένου να εφαρμόσει τη μέθοδο άθροισης·

[...]».

Το ιστορικό της διαφοράς και οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

- 15 Η SGL Carbon (υπόθεση C-65/21 P) είναι η μητρική εταιρία ομίλου εταιριών παραγωγής προϊόντων άνθρακα και γραφίτη, για τα οποία χρησιμοποιείται ως πρώτη ύλη, μεταξύ άλλων, η πίσσα από λιθανθρακόπισσα υψηλής θερμοκρασίας (στο εξής: CTPHT). Οι Química del Nalón (υπόθεση C-73/21 P), Deza (υπόθεση C-74/21 P) και Bilbaína de Alquitranes (υπόθεση C-75/21 P) παρασκευάζουν την ουσία αυτή.
- 16 Το ιστορικό της διαφοράς εκτίθεται στις σκέψεις 16 έως 23 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ως εξής:
 - «16 Κατά την περιλαμβανόμενη στους πίνακες 3.1 και 3.2 του παραρτήματος VI του κανονισμού 1272/2008 περιγραφή της, η CTPHT παράγεται ως υπόλειμμα από τη διύλιση της λιθανθρακόπισσας υψηλής θερμοκρασίας και είναι μαύρο στερεό υλικό με σημείο μαλακώματος κατά προσέγγιση από 30 °C έως 180 °C, αποτελείται δε πρωτίστως από ένα πολύπλοκο μείγμα αρωματικών υδρογονανθράκων με τρεις ή και περισσότερους συμπυκνωμένους δακτυλίους. [...] Η CTPHT χρησιμοποιείται κυρίως για την παραγωγή συνδετικών υλικών για ηλεκτρόδια που προορίζονται για τη βιομηχανία αλουμινίου και τη σιδηρουργία.
 - 17 Τον Σεπτέμβριο του 2010 το Βασίλειο των Κάτω Χωρών υπέβαλε στον ECHA φάκελο, σύμφωνα με το άρθρο 37 του κανονισμού 1272/2008, με πρόταση ταξινόμησης της CTPHT ως ουσίας καρκινογόνου κατηγορίας 1A (H350), μεταλλαξιογόνου κατηγορίας 1B (H340), τοξικής για την αναπαραγωγή κατηγορίας 1B (H360FD), οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον κατηγορίας 1 (H410).
 - 18 Ο ECHA έλαβε παρατηρήσεις επί του επίμαχου φακέλου στο πλαίσιο δημόσιας διαβούλευσης και κατόπιν διαβίβασε τον ανωτέρω φάκελο στην ΕΑΚ.
 - 19 Στις 21 Νοεμβρίου 2011 η ΕΑΚ εξέδωσε γνωμοδότηση σχετικά με τη CTPHT, εγκρίνοντας ομοφώνως την πρόταση του Βασιλείου των Κάτω Χωρών. Η γνωμοδότηση αυτή συνοδευόταν από έγγραφο αναφοράς που περιελάμβανε τη λεπτομερή ανάλυση της ΕΑΚ [...] και από έγγραφο με τις απαντήσεις του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στις παρατηρήσεις που είχαν υποβληθεί επί του φακέλου που είχε καταρτίσει το εν λόγω κράτος μέλος.

- 20 Όσον αφορά την ταξινόμηση της CTPHT στις τοξικές για το υδάτινο περιβάλλον ουσίες, η ΕΑΚ επισήμανε στη γνωμοδότησή της, όπως είχε προταθεί και από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στον φάκελο που είχε υποβάλει στον ΕCHA, ότι η ταξινόμηση αυτή δεν μπορούσε να βασιστεί σε στοιχεία που προκύπτουν από μελέτες στις οποίες είχε υιοθετηθεί η μέθοδος “Water-Accommodated Fraction” (μέθοδος “κλάσμα περιεχόμενο στο νερό”). Προς αιτιολόγηση της ως άνω επισήμανσης, η ΕΑΚ ανέφερε, αφενός, ότι τα στοιχεία αυτά είχαν ληφθεί χωρίς τη χρήση υπεριώδους (UV) ακτινοβολίας, παρά το γεγονός ότι ορισμένοι πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (στο εξής: ΠΑΥ), οι οποίοι αποτελούν δομικά συστατικά της CTPHT, είναι φωτοτοξικοί και, αφετέρου, ότι οι σχετικές μελέτες είχαν διενεργηθεί επί ενός και μόνο φορτίου. Κατά συνέπεια, η ΕΑΚ έκρινε, όπως είχε προταθεί και από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών με τον φάκελο που υπέβαλε στον ΕCHA, ότι η ταξινόμηση της συγκεκριμένης ουσίας έπρεπε να βασιστεί σε μια εναλλακτική μεθοδολογική προσέγγιση, ήτοι να θεωρηθεί η CTPHT ως μείγμα. Βάσει της προσεγγίσεως αυτής, οι δεκαέξι ΠΑΥ που περιλαμβάνονται στη CTPHT, οι οποίοι έχουν χαρακτηριστεί ως ουσίες προτεραιότητας από την Environmental Protection Agency (ΕΡΑ, Υπηρεσία Προστασίας Περιβάλλοντος των Ηνωμένων Πολιτειών) και για τους οποίους υπάρχουν διαθέσιμα επαρκή δεδομένα επιδράσεων και εκθέσεως, αναλύθηκαν ξεχωριστά όσον αφορά τις τοξικές τους επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον. Εφαρμόζοντας τη μέθοδο του σημείου 4.1.3.5.5 του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1272/2008, η οποία συνίσταται στην εύρεση του αθροίσματος των αποτελεσμάτων που προκύπτουν μετά την εφαρμογή [συντελεστών Μ] στους διαφόρους ΠΑΥ, ώστε να δοθεί μεγαλύτερο βάρος στα άκρως τοξικά συστατικά της CTPHT (στο εξής: αθροιστική μέθοδος), η ως άνω ανάλυση κατέδειξε, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση της ΕΑΚ, ότι η ουσία CTPHT έπρεπε να ταξινομηθεί στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).
- 21 Στις 2 Οκτωβρίου 2013, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ερειδόμενη στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ εξέδωσε τον [επίμαχο] κανονισμό. Βάσει του άρθρου 1, σημείο 2, στοιχείο α', σημείο i, και στοιχείο β', σημείο i, του [επίμαχου] κανονισμού, σε συνδυασμό με τα παραρτήματα II και IV του ίδιου κανονισμού, η CTPHT ταξινομήθηκε ως ουσία καρκινογόνος της κατηγορίας 1Α (H350), μεταλλαξιογόνος της κατηγορίας 1Β (H340), τοξική για την αναπαραγωγή της κατηγορίας 1Β (H360FD), οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410). Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του [επίμαχου] κανονισμού, η ταξινόμηση αυτή εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2016. Κατά την αιτιολογική σκέψη 5 του [επίμαχου] κανονισμού, υπήρξε σε σχέση με τη CTPHT πρόβλεψη για μεγαλύτερη μεταβατική περίοδο μέχρι να καταστεί υποχρεωτική η εφαρμογή της εναρμονισμένης ταξινόμησης, ούτως ώστε να μπορέσουν οι επιχειρήσεις να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις καταχώρισης που προκύπτουν από τις νέες εναρμονισμένες ταξινομήσεις ουσιών οι οποίες ταξινομούνται ως πολύ τοξικές για τους υδρόβιους οργανισμούς, με μακροχρόνιες επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον, και δη τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το άρθρο 3 και το παράρτημα III της οδηγίας 2008/68/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων (ΕΕ 2008, L 260, σ. 13).

- 22 Με δικόγραφο που κατ[ατέθηκε] στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 20 Δεκεμβρίου 2013 και πρωτοκολλήθηκε με αριθμό υποθέσεως T-689/13, [οι νυν αναιρεσείουσες, καθώς και πλείονες άλλες εταιρίες] άσκησ[αν] προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του [επίμαχου] κανονισμού, καθ' ο μέρος ταξινομούσε τη CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).
- 23 Με απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τον [επίμαχο] κανονισμό καθ' ο μέρος ταξινομούσε τη CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410).»
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2015, η Επιτροπή άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767).
- 18 Με απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναίρεσεως της Επιτροπής.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

- 19 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 2018, οι νυν αναιρεσείουσες καθώς και δύο άλλες εταιρίες άσκησαν η καθεμία αγωγή αποζημιώσεως με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζονταν ότι είχαν υποστεί λόγω της παράνομης ταξινομήσεως της CTPHT, βάσει του επίμαχου κανονισμού, στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον κατηγορίας 1 (H410).
- 20 Υποστήριξαν, αφενός, ότι ο παράνομος χαρακτήρας της ταξινομήσεως αυτής, όπως διαπιστώθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), η οποία επικυρώθηκε με την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες. Υποστήριξαν, αφετέρου, ότι η συγκεκριμένη περίπτωση ελλείψεως νομιμότητας τους προξένησε οικονομική ζημία συνολικού ύψους 1 022 172 ευρώ, η οποία αποτελεί το άθροισμα πλειόνων δαπανών: πρώτον, αφορά τις δαπάνες που συνεπάγονται η προσαρμογή της συσκευασίας και ο τρόπος μεταφοράς, όπως προβλέπεται στους τυποποιημένους κανονισμούς των Ηνωμένων Εθνών για τη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων, ήτοι ιδίως στην Ευρωπαϊκή Συμφωνία για τις διεθνείς οδικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων, στον κανονισμό περί των διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών επικίνδυνων εμπορευμάτων και στον διεθνή ναυτικό κώδικα επικίνδυνων εμπορευμάτων· δεύτερον, περιλαμβάνει τις πρόσθετες δαπάνες που συνεπάγεται η προβλεπόμενη από τον επίμαχο κανονισμό ταξινόμηση, προκειμένου να επικαιροποιηθούν τα δελτία δεδομένων ασφαλείας σύμφωνα με τον κανονισμό 1907/2006· τρίτον, τις δαπάνες που συνεπάγεται η συμμόρφωση προς την οδηγία 2012/18/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την

τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/EK του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 197, σ. 1), η οποία κατέστη εφαρμοστέα στην περίπτωση των νυν αναιρεσειουσών λόγω της παράνομης ταξινομήσεως της CTRHT.

- 21 Με έξι αποφάσεις που εκδόθηκαν στις 16 Δεκεμβρίου 2020, μεταξύ των οποίων και οι αναιρεσιβαλλόμενες, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε με πανομοιότυπη διατύπωση τις εν λόγω αγωγές αποζημιώσεως, με το σκεπτικό ότι δεν πληρούνταν η πρώτη προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης, συγκεκριμένα δε η ύπαρξη κατάφωρης παραβάσεως κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 22 Με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2021, αποφασίσθηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-65/21 P και C-73/21 P έως C-75/21 P προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 23 Με τις αντίστοιχες αιτήσεις τους αναιρέσεως, οι οποίες έχουν πανομοιότυπη διατύπωση, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να αναπέμψει τις υποθέσεις ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
 - να επιφυλαχθεί ως προς το ζήτημα των δικαστικών εξόδων της παρούσας διαδικασίας, καταλείποντάς το στην κρίση του Γενικού Δικαστηρίου όταν αυτό προβεί σε εκ νέου εξέταση της υποθέσεως.
- 24 Η Επιτροπή, το Βασίλειο της Ισπανίας και ο ECHA ζητούν από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 25 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν έξι λόγους αναιρέσεως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 26 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 71 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 72 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 69 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 72 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, απορρίπτοντας ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό με τον οποίο προβάλλεται παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής του καθήκοντος

επιμέλειας που υπέχει, με το σκεπτικό ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν είχε προβληθεί ειδικώς και αυτοτελώς με τα δικόγραφα των αγωγών. Κατά τις αναιρεσείουσες, κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι ο συγκεκριμένος ισχυρισμός έπρεπε να διακριθεί από εκείνον κατά τον οποίο η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως παραλείποντας να λάβει υπόψη ένα κρίσιμο στοιχείο για την ταξινόμηση της CTPHT. Δεδομένου ότι με τα δικόγραφα των αγωγών τους προέβαλαν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της Επιτροπής, οι νυν αναιρεσείουσες δεν υποχρεούνταν να προβάλουν επιπλέον ισχυρισμό περί παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής του καθήκοντός της επιμέλειας.

- 27 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση αμφισβητούν τα επιχειρήματα αυτά και θεωρούν ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 28 Με τις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτο τον ισχυρισμό περί παραβάσεως εκ μέρους της Επιτροπής του καθήκοντός της επιμέλειας, με το σκεπτικό ότι οι νυν αναιρεσείουσες δεν είχαν προβάλει ειδικώς και αυτοτελώς την παράβαση αυτή με τα δικόγραφα των αγωγών τους, αλλά μόνο με τα υπομνήματά τους απαντήσεως, και ότι ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορούσε να θεωρηθεί ούτε ανάπτυξη επιχειρήματος ήδη προβληθέντος με τα ως άνω δικόγραφα.
- 29 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι ο ισχυρισμός με τον οποίο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας δεν διαφέρει από εκείνον περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, τον οποίο είχαν προβάλει με τα δικόγραφα των αγωγών τους και του οποίου συνιστούσε απλώς περαιτέρω ανάπτυξη.
- 30 Η υποχρέωση επιδείξεως επιμέλειας, η οποία είναι συμφυής με την αρχή της χρηστής διοικήσεως και ισχύει εν γένει για τη δράση της διοικήσεως της Ένωσης στις σχέσεις της με το κοινό, απαιτεί η διοίκηση να ενεργεί με επιμέλεια και φρόνηση [αποφάσεις της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Masdar (UK) κατά Επιτροπής, C-47/07 P, EU:C:2008:726, σκέψεις 92 και 93, και της 4ης Απριλίου 2017, Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά Staelen, C-337/15 P, EU:C:2017:256, σκέψη 34].
- 31 Η υποχρέωση αυτή βαρύνει τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την άσκηση της εκ μέρους τους εξουσίας εκτιμήσεως. Επομένως, οσάκις διάδικος προβάλλει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους του αρμόδιου θεσμικού οργάνου, ο δικαστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλει να ελέγξει αν το εν λόγω θεσμικό όργανο εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως (αποφάσεις της 18ης Ιουλίου 2007, Industrias Químicas del Vallés κατά Επιτροπής, C-326/05 P, EU:C:2007:443, σκέψη 77, και της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ., C-691/15 P, EU:C:2017:882, σκέψη 35).
- 32 Από την ανωτέρω νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι λόγος ή ισχυρισμός με τον οποίο προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως επιμέλειας συμπίπτει συχνά με εκείνον με τον οποίο προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Βεβαίως, το γεγονός ότι το οικείο θεσμικό όργανο έλαβε υπόψη με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα κρίσιμα στοιχεία της συγκεκριμένης περιπτώσεως δεν αρκεί, αφ' εαυτού, για να το προφυλάξει από τον κίνδυνο να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Εντούτοις, η εκ μέρους του θεσμικού αυτού οργάνου παράβαση της υποχρεώσεώς του επιμέλειας αποτελεί την πλέον συνήθη αιτία της συγκεκριμένης περιπτώσεως πλάνης.

- 33 Τούτο ισχύει, ειδικότερα, στην περίπτωση της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε εν προκειμένω η Επιτροπή, ταξινομώντας τη CTRHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410) βάσει των συστατικών της, και η οποία διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 30 της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), με το σκεπτικό ότι η Επιτροπή παρέβη «την υποχρέωσή της να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία και τις περιστάσεις». Στη σκέψη 55 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, *Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. (C 691/15 P, EU:C:2017:882, σκέψη 55), το Δικαστήριο επικύρωσε τη διαπίστωση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου.
- 34 Από τα σημεία, αντιστοίχως, 55, 46, 46 και 45 των δικογράφων των αγωγών της SGL Carbon, της Química del Nalón, της Deza και της Bilbaína de Alquitranes προκύπτει ότι προσαπτόταν στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η πλάνη αυτή αποτελεί, εξάλλου, την ίδια τη βάση των αιτημάτων τους αποζημιώσεως, όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 61 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 62 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 59 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 62 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 35 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο απορρίπτοντας ως απαράδεκτο τον ισχυρισμό περί παραβάσεως της υποχρεώσεως επιμέλειας, με το σκεπτικό ότι δεν αποτελούσε ανάπτυξη ισχυρισμού που περιλαμβανόταν ήδη στα δικόγραφα των αγωγών, αλλά αυτοτελή ισχυρισμό που προβλήθηκε εκπροθέσμως.
- 36 Εντούτοις, το γεγονός ότι ο ισχυρισμός περί παραβάσεως της υποχρεώσεως επιμέλειας χαρακτηρίστηκε εσφαλμένα ως αυτοτελής και, κατά συνέπεια, απορρίφθηκε ως προβληθείς εκπροθέσμως δεν επηρέασε την εξέταση της πρωτοδίκως ασκηθείσας αγωγής, δεδομένου ότι το επιχείρημα αυτό συμπίπτει, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 32 και 33 της παρούσας αποφάσεως, με εκείνο περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, το οποίο προβλήθηκε με τα δικόγραφα των αγωγών, όπως προκύπτει από τη σκέψη 34 της παρούσας αποφάσεως, και το οποίο εξετάστηκε και απορρίφθηκε από το Γενικό Δικαστήριο. Επιπλέον και εν πάση περιπτώσει, στην τελευταία περίοδο της σκέψεως 114 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 115 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 112 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και της σκέψεως 115 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε επί της ουσίας τον ισχυρισμό περί παραβάσεως του καθήκοντος επιμέλειας, έστω και επαλλήλως, κρίνοντας ότι η παράβαση αυτή δεν ήταν κατάφωρη ώστε να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης.
- 37 Ως εκ τούτου, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελής.

Επί του τέταρτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 38 Με τον τέταρτο λόγο των αντίστοιχων αιτήσεών τους αναιρέσεως, ο οποίος πρέπει να εξετασθεί κατόπιν του πρώτου, καθόσον με αυτόν προβάλλεται, όπως και με τον πρώτο λόγο, παράβαση της υποχρεώσεως επιμέλειας, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το κριτήριο περί σύνεσης και επιμέλειας. Προς στήριξη του λόγου αυτού, παραπέμπουν στις σκέψεις 104 και 105 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις

σκέψεις 105 και 106 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 102 και 103 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στις σκέψεις 105 και 106 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 39 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι εξέτασε, στηριζόμενο στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ, αν η διαλυτότητα μνημονευόταν ρητώς στον κανονισμό 1272/2008 ως ένα από τα κρίσιμα στοιχεία, αντί να εξετάσει αν η Επιτροπή τήρησε την πάγια αρχή του δικαίου κατά την οποία πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων. Κατά συνέπεια, η συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι σχετική με το περιεχόμενο των δικογράφων των αγωγών τους.
- 40 Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αυτού, οι αναιρεσείουσες φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έπρεπε να λάβει υπόψη μόνον τη γνωμοδότηση της ΕΑΚ προκειμένου να εκτιμήσει αν η Επιτροπή ενήργησε με σύνεση και επιμέλεια, ενώ η ίδια η επιτροπή αυτή δεν υπέχει υποχρέωση σύνεσης και επιμέλειας.
- 41 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση αμφισβητούν το βάσιμο του συγκεκριμένου λόγου.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 42 Με το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε κρίνοντας ότι η διαπραχθείσα από την Επιτροπή παρανομία συνίστατο σε παράβαση του κανονισμού 1272/2008, ενώ η παρανομία αυτή συνίσταται, όπως είχαν εκθέσει με τα δικόγραφα των αγωγών τους, στο ότι δεν ελήφθησαν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία, δηλαδή σε παράβαση της υποχρέωσης επιμέλειας.
- 43 Όπως υπενθύμισε το Γενικό Δικαστήριο στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, η θεμελίωση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Ένωσης εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων, συγκεκριμένα δε την ύπαρξη κατάφωρης παράβασης κανόνα δικαίου ο οποίος αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράβασης της υποχρέωσης που υπέχει το όργανο που εξέδωσε την πράξη και της ζημίας που υπέστησαν οι ζημιωθέντες (απόφαση της 10ης Σεπτεμβρίου 2019, HTTS κατά Συμβουλίου, C-123/18 P, EU:C:2019:694, σκέψη 32 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 44 Όσον αφορά την πρώτη από τις ως άνω προϋποθέσεις, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, αντιστοίχως, στη σκέψη 61 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 62 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 59 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 62 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «ο παραβιαζόμενος κανόνας, όπως διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και εν συνεχεία από το Δικαστήριο στις αντίστοιχες αποφάσεις τους, εντοπίζεται στο σημείο 4.1.3.5.5 του παραρτήματος I του εν λόγω κανονισμού και πρόκειται για την αθροιστική μέθοδο».
- 45 Επισημαίνεται ότι αυτή η μέθοδος ταξινομήσεως των επικίνδυνων μειγμάτων για το υδάτινο περιβάλλον συνίσταται στον υπολογισμό του αθροίσματος των συγκεντρώσεων των συστατικών που εμπίπτουν στις κατηγορίες οξείας ή χρόνιας τοξικότητας, σταθμιζόμενες, εκάστη, με τον συντελεστή Μ που αντιστοιχεί στην τοξικότητά τους. Όπως επισήμανε το Δικαστήριο στη σκέψη 51 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), η εν λόγω μέθοδος στηρίζεται στην παραδοχή ότι τα

συστατικά που λαμβάνονται υπόψη είναι 100 % διαλυτά. Τα συστατικά της CTPHT, όμως, απελευθερώνονται από την εν λόγω ουσία σε πολύ περιορισμένο βαθμό, η δε ουσία είναι πολύ σταθερή, όπως ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 32 της αποφάσεως της 7ης Οκτωβρίου 2015, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767).

- 46 Από την ως άνω διαπίστωση το Γενικό Δικαστήριο δεν συνήγαγε, στη σκέψη 30 της τελευταίας αυτής αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε παραβεί την αθροιστική μέθοδο, αλλά ότι είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της συγκεκριμένης μεθόδου για τον υπολογισμό της τοξικότητας της CTPHT για το υδάτινο περιβάλλον. Με τις σκέψεις 49 έως 55 της αποφάσεως της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), το Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου ουδόλως ενείχε πλάνη περί το δίκαιο.
- 47 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι η εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης δύναται να στοιχειοθετηθεί χωρίς να υφίσταται παράβαση συγκεκριμένου κανόνα δικαίου. Πράγματι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ευθύνη αυτή δύναται επίσης να στοιχειοθετηθεί, σε περίπτωση κατά την οποία θεσμικό όργανο της Ένωσης εφαρμόζει συγκεκριμένο κανόνα δικαίου που αποσκοπεί στην απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες, λόγω πρόδηλης και σοβαρής υπερβάσεως εκ μέρους του θεσμικού οργάνου των ορίων που επιβάλλονται στη διακριτική του ευχέρεια (πρβλ. αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 1996, *Brasserie du pêcheur* και *Factortame*, C-46/93 και C-48/93, EU:C:1996:79, σκέψη 55, της 4ης Ιουλίου 2000, *Bergaderm* και *Goupil* κατά Επιτροπής, C-352/98 P, EU:C:2000:361, σκέψη 43, και της 30ής Μαΐου 2017, *Safa Nicu Sepahan* κατά Συμβουλίου, C-45/15 P, EU:C:2017:402, σκέψη 30).
- 48 Εν προκειμένω, η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 44 της παρούσας αποφάσεως, κατά την οποία η Επιτροπή παρέβη την αθροιστική μέθοδο, φαίνεται να παραβλέπει το περιεχόμενο τόσο της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2015, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), όσο και της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882).
- 49 Ωστόσο, από την ανάγνωση των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων στο σύνολό τους προκύπτει ότι ο χαρακτηρισμός της διαπραχθείσας από την Επιτροπή παρανομίας ως παραβάσεως του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου δεν αντιστοιχεί στην τελική θέση που έλαβε το Γενικό Δικαστήριο στις εν λόγω αποφάσεις.
- 50 Συναφώς, παρατηρείται ότι το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε, στη σκέψη 89 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 90 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 87 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 90 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι πρόθεσή του ήταν να εξετάσει αν η «παράβαση της Επιτροπής» ήταν κατάφωρη υπό το πρίσμα των εκτιμήσεων βάσει των οποίων το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο, στην απόφαση της 7ης Οκτωβρίου 2015, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), και εν συνεχεία το Δικαστήριο, στην απόφαση της 22ας Νοεμβρίου 2017, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-691/15 P, EU:C:2017:882), διαπίστωσαν ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ταξινόμηση της CTPHT. Εξάλλου, στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 100 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 101 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 98 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης

αποφάσεως και στη σκέψη 101 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τις ακυρωτικές αποφάσεις, η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως «κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου».

- 51 Υπό τις συνθήκες αυτές, μολονότι μνημόνευσε σε ορισμένες σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων την παράβαση του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου, το Γενικό Δικαστήριο είχε, στην πραγματικότητα, την πρόθεση να κάνει λόγο για εσφαλμένη εφαρμογή του συγκεκριμένου κανόνα από την Επιτροπή.
- 52 Κατά συνέπεια, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 62 των προτάσεών του, το Γενικό Δικαστήριο δεν αμφισβήτησε τις διαπιστώσεις των ακυρωτικών αποφάσεων κατά τις οποίες ο παράνομος χαρακτήρας της επίμαχης πράξεως οφειλόταν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής συνιστάμενη στη μη συνεκτίμηση όλων των κρίσιμων στοιχείων και περιστάσεων κατά την ταξινόμηση της CTPHT.
- 53 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του τετάρτου λόγου αναιρέσεως, η εξέταση, στις επικρινόμενες σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, του ζητήματος αν η διαλυτότητα μνημονευόταν ρητώς στον κανονισμό 1272/2008 είναι λυσιτελής προκειμένου να εκτιμηθεί αν η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή και η οποία διαπιστώθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και στη συνέχεια από το Δικαστήριο ήταν εσκεμμένη ή ασύγγνωστη.
- 54 Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 55 Με το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως, το οποίο βάλλει κατά των σκέψεων 104 και 105 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά των σκέψεων 105 και 106 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, των σκέψεων 102 και 103 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και κατά των σκέψεων 105 και 106 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι παρέπεμψε αποκλειστικώς στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ προκειμένου να θεμελιώσει την κρίση του ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα έπραττε διοικητική αρχή επιδεικνύουσα εύλογη σύνεση και επιμέλεια, παραβλέποντας το γεγονός ότι η εν λόγω επιτροπή δεν υπείχε υποχρέωση σύνεσης και επιμέλειας.
- 56 Πρέπει καταρχάς να επισημανθεί, αφενός, ότι, προκειμένου να εκτιμήσει τη σοβαρότητα της πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την ταξινόμηση της CTPHT, το Γενικό Δικαστήριο ανέλυσε, στις σκέψεις 88 έως 108 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 89 έως 109 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 86 έως 106 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στις σκέψεις 89 έως 109 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, άλλα στοιχεία πλην της εκθέσεως της ΕΑΚ, η οποία εξετάστηκε ειδικώς στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στην προηγούμενη σκέψη της παρούσας αποφάσεως. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε αποκλειστικώς στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ προκειμένου να θεμελιώσει την κρίση του ότι η Επιτροπή ενήργησε όπως θα έπραττε διοικητική αρχή επιδεικνύουσα εύλογη σύνεση και επιμέλεια.
- 57 Αφετέρου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έκρινε, στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 56 της παρούσας αποφάσεως, ότι η ΕΑΚ υπέχει υποχρέωση να επιδεικνύει σύνεση και επιμέλεια. Κατά συνέπεια, αν θεωρηθεί ότι οι αναιρεσείουσες είχαν την πρόθεση να προσάψουν στο Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένη κρίση

περί του ότι η Επιτροπή μπορούσε να στηριχθεί στη γνωμοδότηση της ΕΑΚ και να απαλλαγεί από την υποχρέωσή της να επιδεικνύει σύνεση και επιμέλεια, ο ισχυρισμός αυτός δεν βρίσκει κανένα έρεισμα στις συγκεκριμένες σκέψεις.

- 58 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.
- 59 Ως εκ τούτου, ο τέταρτος λόγος που προβλήθηκε με τις αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 60 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι, στη σκέψη 98 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 99 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 96 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 99 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι το παράρτημα I, σημείο 4.1.3.5.5, του κανονισμού 1272/2008 δεν μπορούσε να θεωρηθεί, κατά τον χρόνο εκδόσεως του επίμαχου κανονισμού, ως σαφής κανόνας όσον αφορά το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή κατά την εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου. Κατά τους εν λόγω διαδίκους, όμως, το συμπέρασμα αυτό στηρίζεται σε παρανόηση των επιχειρημάτων τους. Οι αναιρεσείουσες υποστήριξαν, με τα δικόγραφα των αγωγών τους, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη ένα κρίσιμο στοιχείο, ήτοι τη διαλυτότητα της CTPHT, ενώ, κατά πάγια νομολογία, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία, όπως η διαλυτότητα. Επομένως, αποφαινόμενο επί του ζητήματος αν η επίμαχη διάταξη ήταν σαφής κανόνας, το Γενικό Δικαστήριο εστίασε σε επιχείρημα που δεν είχαν προβάλει οι νυν αναιρεσείουσες.
- 61 Όπως επισημαίνουν οι αναιρεσείουσες, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε εν συνεχεία ότι η εν λόγω διάταξη δεν μνημόνευε ρητώς ότι πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η διαλυτότητα συγκεκριμένης ουσίας. Κατά τις αναιρεσείουσες, η έλλειψη ρητής μνείας ενός ζητήματος στο γράμμα πράξεως της Ένωσης δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση να λάβει υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία. Το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε τη γενική αρχή του δικαίου κατά την οποία, ανεξαρτήτως του γράμματος της διατάξεως, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία.
- 62 Επιπλέον, κατά τις αναιρεσείουσες, οι πραγματικές και επιστημονικές δυσχέρειες που ανέκυψαν από την ταξινόμηση των ουσιών, όπως αυτές περιγράφονται από το Γενικό Δικαστήριο, δεν ασκούν επιρροή στο μέτρο που, όσον αφορά εν προκειμένω την εκτίμηση της «τοξικότητας της CTPHT για το υδάτινο περιβάλλον», ήταν προφανές ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη η διαλυτότητα της συγκεκριμένης ουσίας. Ως εκ τούτου, οι παρατηρήσεις του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες παρατίθενται στις σκέψεις 96 και 97 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 97 και 98 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 94 και 95 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στις σκέψεις 97 και 98 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν είναι λυσιτελείς, λαμβανομένης υπόψη της σαφούς και πάγιας νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 35 της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P,

ΕΥ:C:2017:882), η οποία επιβάλλει στην Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο ασκήσεως της εκ μέρους της εξουσίας εκτιμήσεως, όλα τα κρίσιμα στοιχεία κατά την ταξινόμηση μιας ουσίας.

- 63 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση αντικρούουν τα ανωτέρω επιχειρήματα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 64 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας αποφάσεως, η διαπραχθείσα από θεσμικό όργανο της Ένωσης παρανομία δύναται να στοιχειοθετήσει ευθύνη του οργάνου αυτού μόνον υπό την προϋπόθεση ότι είναι κατάφωρη.
- 65 Μεταξύ των στοιχείων τα οποία ενδέχεται να πρέπει να λάβει υπόψη το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης προκειμένου να εκτιμήσει αν πληρούνται η ανωτέρω προϋπόθεση καταλέγονται, μεταξύ άλλων, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ο βαθμός σαφήνειας και ακρίβειας του παραβιασθέντος ή μη προσηκόντως εφαρμοσθέντος κανόνα, το εύρος του περιθωρίου εκτιμήσεως που καταλείπει ο συγκεκριμένος κανόνας στην αρχή της Ένωσης, καθώς και ο συγγνωστός ή ασύγγνωστος χαρακτήρας ενδεχόμενης πλάνης περί το δίκαιο ή πλάνης εκτιμήσεως (πρβλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 5ης Μαρτίου 1996, Brasserie du pêcheur και Factortame, C-46/93 και C-48/93, ΕΥ:C:1996:79, σκέψεις 55 και 56, της 25ης Ιανουαρίου 2007, Robins κ.λπ., C-278/05, ΕΥ:C:2007:56, σκέψη 70, και της 19ης Ιουνίου 2014, Specht κ.λπ., C-501/12 έως C-506/12, C-540/12 και C-541/12, ΕΥ:C:2014:2005, σκέψη 102).
- 66 Κατά συνέπεια, απόκειται στην αρμοδιότητα του δικαιοδοτικού οργάνου της Ένωσης, οσάκις καλείται να εκτιμήσει αν παρανομία διαπραχθείσα από θεσμικό όργανο δύναται να στοιχειοθετήσει ευθύνη της Ένωσης, να εξετάσει όλα τα κρίσιμα συναφώς στοιχεία, όπως, μεταξύ άλλων, τα προμνημονευθέντα, ακόμη και αν δεν έχουν προβληθεί από τους διαδίκους.
- 67 Ως εκ τούτου, οι αναιρεσεΐουσες δεν μπορούν να προσάψουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι αποφάνθηκε, στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 60 της παρούσας αποφάσεως, επί του βαθμού σαφήνειας της αθροιστικής μεθόδου, για τον λόγο ότι οι ίδιες δεν είχαν μνημονεύσει το στοιχείο αυτό στα δικόγραφά τους.
- 68 Ακόμη και αν υποτεθεί ότι πρόθεση των αναιρεσειουσών ήταν, επιπλέον, να επικρίνουν επί της ουσίας την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου η οποία παρατίθεται στις ίδιες σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων και κατά την οποία ο κανόνας του παραρτήματος Ι, σημείο 4.1.3.5.5, του κανονισμού 1272/2008 στερείται σαφήνειας, δεν προέβαλαν εντούτοις επιχειρήματα δυνάμενα να κλονίσουν την εν λόγω εκτίμηση, η οποία στηρίζεται στη διαπίστωση ότι στο γράμμα του συγκεκριμένου κανόνα δεν μνημονεύεται ότι η δυνατότητα εφαρμογής του μπορεί να εξαρτάται από τη διαλυτότητα του μείγματος.
- 69 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος που προβλήθηκε με τις αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 70 Οι αναιρεσείδουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στις σκέψεις 105 και 107 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 106 και 108 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 103 και 105 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και στις σκέψεις 106 και 108 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το νομικό πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως ήταν περίπλοκο και ότι η περιπλοκότητα αυτή μπορούσε να δικαιολογήσει το ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη διαλυτότητα της CTPHT στο πλαίσιο εφαρμογής της αθροιστικής μεθόδου.
- 71 Συγκεκριμένα, όπως διατείνονται οι αναιρεσείδουσες, προκειμένου να περιορίσει τα αποδοτέα δικαστικά έξοδα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 22 της διατάξεως της 25ης Σεπτεμβρίου 2019, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13 DEP, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:698), ότι ο ίδιος κανόνας δικαίου ήταν σαφής. Επομένως, κατά τις αναιρεσείδουσες, το Γενικό Δικαστήριο, μη παραθέτοντας κανέναν λόγο που να δικαιολογεί μια τέτοια διαφοροποίηση, δεν αιτιολόγησε επαρκώς την απόφασή του, κατά παράβαση του άρθρου 36 και του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 72 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση φρονούν ότι ο ανωτέρω λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 73 Επισημαίνεται εκ προοιμίου ότι δεν υπάρχει αντίφαση μεταξύ, αφενός, της διαπιστώσεως, στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, της περιπλοκότητας του νομικού πλαισίου σχετικά με την ταξινόμηση της CTPHT και, αφετέρου, της συλλογιστικής στη σκέψη 22 της διατάξεως της 25ης Σεπτεμβρίου 2019, *Bilbaína de Alquitranes* κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13 DEP, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2019:698), κατά την οποία τα ζητήματα που ανακύπτουν από την ταξινόμηση της CTPHT στο πλαίσιο της προσφυγής κατά της συγκεκριμένης ταξινομήσεως δεν ήταν ασυνήθη και σύνθετα σε τέτοιο βαθμό ώστε να δικαιολογούν παραπομπή της εν λόγω προσφυγής σε πενταμελές τμήμα.
- 74 Επιπλέον, οι αναιρεσείδουσες δεν εκθέτουν για ποιον λόγο η προβαλλόμενη διαφοροποίηση μεταξύ των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων και της ανωτέρω διατάξεως ως προς τον βαθμό σαφήνειας της αθροιστικής μεθόδου δύναται αφ' εαυτής, ακόμη και αν θεωρηθεί αποδεδειγμένη, να θίξει τη νομιμότητα των αποφάσεων.
- 75 Εν πάση περιπτώσει, κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση του Γενικού Δικαστηρίου να αιτιολογεί τις αποφάσεις του δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να φθάνει μέχρι του σημείου να του επιβάλλει να δικαιολογεί τη λύση που προκρίνει σε ορισμένη υπόθεση σε σχέση με τη λύση που έγινε δεκτή σε άλλη υπόθεση της οποίας επελήφθη, έστω και αν η τελευταία αυτή απόφαση αφορά την ίδια απόφαση (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 2013, *Team Relocations* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-444/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:464, σκέψη 66 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και της 26ης Ιανουαρίου 2017, *Duravit* κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-609/13 P, EU:C:2017:46, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 76 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος που προβλήθηκε με τις αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 77 Με τον πέμπτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν ανεπαρκή αιτιολόγηση των σκέψεων 101 και 112 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, 102 και 113 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, 99 και 110 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και των σκέψεων 102 και 113 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.
- 78 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε, όπως έπραξε στη σκέψη 101 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 102 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 99 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 102 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να χαρακτηρίσει την προσέγγιση της Επιτροπής ως «αυστηρή» και «συνετή», ενώ η προσέγγιση αυτή ενείχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 79 Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η αιτιολογία της σκέψεως 112 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 113 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 110 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και της σκέψεως 113 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως ενέχει αντίφαση, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, αφενός, ότι οι λόγοι για τους οποίους η CTRHT δεν είχε ταξινομηθεί εκ νέου, κατόπιν της ακυρώσεως της αρχικής ταξινομήσεως, δεν ήταν γνωστοί και, αφετέρου, ότι η έλλειψη νέας ταξινομήσεως κατεδείκνυε τις δυσχέρειες που σχετίζονται με την ορθή εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου και απέκλειε, επομένως, τον χαρακτηρισμό της πλάνης στην οποία είχε υποπέσει η Επιτροπή ως «ασύγγνωστης».
- 80 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση φρονούν ότι ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 81 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 78 της παρούσας αποφάσεως, ότι η Επιτροπή είχε υιοθετήσει, εν προκειμένω, αυστηρή και συνετή προσέγγιση, για τον λόγο ότι «εφάρμοσε την αθροιστική μέθοδο ακολουθώντας αυστηρά το γράμμα του σημείου 4.1.3.5.5 [του παραρτήματος I του κανονισμού 1272/2008]», ότι «πρόθεση της Επιτροπής ήταν να ενεργήσει εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων της, όπερ μπορεί κατά κανόνα να θεωρηθεί ως συνετή προσέγγιση» και, παραπέμποντας στο σημείο 75 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα M. Bobek στην υπόθεση Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:646), ότι «κατ' αρχήν η τοποθέτηση αυτή πρέπει να επιδοκιμαστεί».
- 82 Επισημαίνεται ότι τα επιχειρήματα αυτά στηρίζονται σε εσφαλμένη ερμηνεία των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

- 83 Αφενός, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζουν οι αναιρεσείδουσες, το Γενικό Δικαστήριο δεν χαρακτήρισε εν προκειμένω ως «συνετή» την προσέγγιση της Επιτροπής, αλλά μόνον το γεγονός ότι ένα θεσμικό όργανο ενεργεί εν γένει εντός των ορίων των αρμοδιοτήτων του. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε πρωτίστως ότι η Επιτροπή είχε την πρόθεση να ενεργήσει τηρουμένων των αρμοδιοτήτων της και ότι, κατά συνέπεια, η πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε δεν ήταν εσκεμμένη ή ασύγγνωστη.
- 84 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο δεν παρέλειψε να υπενθυμίσει, στο τέλος της σκέψεως 101 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 102 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, της σκέψεως 99 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και της σκέψεως 102 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, καθώς και στην αρχή των επόμενων σκέψεων των εν λόγω αποφάσεων, ότι η προσέγγιση της Επιτροπής αποδείχθηκε εν προκειμένω εσφαλμένη και ότι κρίθηκε από το Γενικό Δικαστήριο και από το Δικαστήριο ως ενέχουσα πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 85 Κατά συνέπεια, η αιτίαση που προβάλλουν οι αναιρεσείδουσες με το πρώτο σκέλος του πέμπτου λόγου αναιρέσεως δεν είναι βάσιμη.
- 86 Το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου αναιρέσεως αφορά την προβαλλόμενη ως ενέχουσα αντιφάσεις αιτιολογία των σκέψεων των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων οι οποίες μνημονεύονται στη σκέψη 79 της παρούσας αποφάσεως και στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε τις συνέπειες του γεγονότος, που μνημονεύθηκε στη σκέψη 111 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 112 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 109 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 112 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν είχε προβεί σε νέα ταξινόμηση της CTPHT κατά τον χρόνο εκδόσεως των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων και κατόπιν της εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), με την οποία επικυρώθηκε η μερική ακύρωση του επίμαχου κανονισμού.
- 87 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείδουσες, η αιτιολογία των σημείων αυτών ενέχει αντίφαση. Συγκεκριμένα, ενώ το Γενικό Δικαστήριο δέχεται, στην πρώτη περίοδο, ότι δεν μπορεί να συναγάγει κανένα συμπέρασμα από το γεγονός ότι δεν έγινε νέα ταξινόμηση της CTPHT, κατόπιν της ακυρώσεως της προηγούμενης, καθόσον δεν γνώριζε τους σχετικούς λόγους, αποφαίνεται, στις επόμενες περιόδους λόγου, ότι τούτο «μπορεί να καταδείξει τις δυσχέρειες που συνδέονται με την ορθή εφαρμογή της αθροιστικής μεθόδου» και ότι ο «δυσχερώς επανορθώσιμος χαρακτήρας της πλάνης στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή, όπως ενδεχομένως επισημάνθηκε με την υπό κρίση υπόθεση, αποκλείει [...] τον χαρακτηρισμό της πλάνης αυτής ως ασύγγνωστης».
- 88 Ωστόσο, η ανωτέρω αντίφαση δεν δύναται να δικαιολογήσει αναίρεση των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.
- 89 Πράγματι, επισημαίνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή ήταν συγγνωστή κατόπιν αναλύσεως η οποία παρατίθεται στις σκέψεις 99 έως 113 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 100 έως 114 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 97 έως 111 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στις σκέψεις 100 έως 114 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

- 90 Κατά συνέπεια, οι μνημονευόμενες στη σκέψη 79 της παρούσας αποφάσεως σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, κατά των οποίων βάλλει το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου αναιρέσεως, αφορούν μόνο μια δευτερεύουσα πτυχή του σκεπτικού που ανέπτυξε το Γενικό Δικαστήριο προς στήριξη του διατακτικού των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το οποίο δικαιολογεί κυρίως τον συγγνωστό χαρακτήρα της πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή λόγω της περιπλοκότητας της ταξινομήσεως μιας ουσίας και της δυσχέρειας ερμηνείας του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου. Στις αιτήσεις αναιρέσεως, όμως, ουδόλως περιέχονται επιχειρήματα προς απόδειξη της ανεπάρκειας της συγκεκριμένης αιτιολογίας στο σύνολό της. Ως εκ τούτου, το δεύτερο σκέλος του πέμπτου λόγου αναιρέσεως δεν μπορεί να δικαιολογήσει αναίρεση των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων και πρέπει, ως εκ τούτου, να απορριφθεί.

Επί του έκτου λόγου αναιρέσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 91 Οι αναιρεσείουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 106 και 108 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 107 και 109 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στις σκέψεις 104 και 106 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στις σκέψεις 107 και 109 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κρίνοντας ότι η προσέγγιση της Επιτροπής μπορούσε να θεωρηθεί συγγνωστή βάσει της αρχής της προφυλάξεως.
- 92 Κατά τις αναιρεσείουσες, η εφαρμογή της αρχής της προφυλάξεως προϋποθέτει ότι υφίστανται αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη ή την έκταση κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία και ότι μπορούν να ληφθούν μέτρα προστασίας χωρίς να χρειάζεται να αναμένεται έως ότου αποδειχθεί πλήρως η ύπαρξη και η σοβαρότητα των εν λόγω κινδύνων.
- 93 Οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι η αρχή αυτή δεν έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της ταξινομήσεως μιας ουσίας, όπως προκύπτει από την έλλειψη μνείας της αρχής αυτής στον κανονισμό 1272/2008. Συγκεκριμένα, επίκληση της εν λόγω αρχής χωρεί μόνον κατόπιν αξιολογήσεως των κινδύνων, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2019, Blaise κ.λπ. (C-616/17, EU:C:2019:800). Μόνον κατόπιν αξιολογήσεως των κινδύνων δύνανται οι αρμόδιες αρχές να επικαλεσθούν την αρχή της προφυλάξεως προκειμένου να δικαιολογήσουν περιορισμούς. Αντιθέτως, δεν χωρεί επίκληση της αρχής της προφυλάξεως σε προγενέστερο στάδιο.
- 94 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τον ECHA, και η Ισπανική Κυβέρνηση αμφισβητούν τα ανωτέρω επιχειρήματα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 95 Επισημαίνεται, εισαγωγικώς, ότι, μολονότι το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι η περιβαλλοντική πολιτική στηρίζεται, ιδίως, στην αρχή της προφυλάξεως, η αρχή αυτή έχει επίσης εφαρμογή και στο πλαίσιο άλλων πολιτικών της Ένωσης, ειδικότερα δε της πολιτικής για την προστασία της δημόσιας υγείας, καθώς και όταν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης λαμβάνουν

μέτρα προστασίας της ανθρώπινης υγείας στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής ή της πολιτικής της εσωτερικής αγοράς (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2019, Blaise κ.λπ., C-616/17, EU:C:2019:800, σκέψη 41 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 96 Βάσει της αρχής της προφυλάξεως, όταν υπάρχει αβεβαιότητα ως προς την ύπαρξη ή την έκταση των κινδύνων για την υγεία των ανθρώπων, μπορούν να ληφθούν μέτρα προστασίας χωρίς να έχει ακόμη αποδειχθεί πλήρως το υποστατό και η σοβαρότητα των κινδύνων αυτών. Όταν καθίσταται ανέφικτο να προσδιοριστεί με βεβαιότητα η ύπαρξη ή η έκταση του προβαλλόμενου κινδύνου λόγω μη τεκμηριωμένων αποτελεσμάτων των διεξαχθεισών μελετών, πλην όμως η πιθανότητα πραγματικής βλάβης στη δημόσια υγεία εξακολουθεί να υπάρχει σε περίπτωση που ο κίνδυνος αυτός επέλθει, η αρχή της προφυλάξεως δικαιολογεί τη λήψη περιοριστικών μέτρων (απόφαση της 1ης Οκτωβρίου 2019, Blaise κ.λπ., C-616/17, EU:C:2019:800, σκέψη 43 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 97 Κατά συνέπεια, η ως άνω αρχή έχει ιδίως εφαρμογή στο πλαίσιο της ταξινομήσεως μιας ουσίας βάσει του κανονισμού 1272/2008, οσάκις, κατόπιν της αξιολογήσεως των κινδύνων που ενέχει η ουσία για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, εξακολουθεί να υφίσταται αβεβαιότητα.
- 98 Επομένως, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που μνημονεύονται στη σκέψη 91 της παρούσας αποφάσεως, ότι «η αρχή της προφύλαξης [...] δεν μπορεί να αγνοηθεί κατά την ταξινόμηση χημικών ουσιών και μειγμάτων», ότι η ίδια αρχή «παρέχει τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές, σε περίπτωση αβεβαιότητας, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προς αποτροπή ορισμένων δυνητικών κινδύνων για τη δημόσια υγεία, την ασφάλεια και το περιβάλλον, χωρίς να χρειάζεται να περιμένουν έως ότου αποδειχθεί πλήρως η ύπαρξη και η σοβαρότητα των κινδύνων αυτών», και ότι η ταξινόμηση των ουσιών και των μειγμάτων επιδιώκει «τον σκοπό της εξασφάλισης υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος με απόλυτη τήρηση της αρχής της προφυλάξεως».
- 99 Με τις εν λόγω σκέψεις, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει, τουλάχιστον εμμέσως, ότι η αρχή της προφυλάξεως έχει εφαρμογή εν προκειμένω και μπορεί να δικαιολογήσει την ταξινόμηση της CTPHT στις ουσίες οξείας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H400) και χρόνιας τοξικότητας για το υδάτινο περιβάλλον της κατηγορίας 1 (H410). Η ερμηνεία αυτή των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, την οποία προβάλλουν οι αναιρεσείουσες, επιρρωννύεται, στη σκέψη 105 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 106 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στη σκέψη 103 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και στη σκέψη 106 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, από τη μνεία περί «αβεβαιότητας ως προς την ακριβή σύνθεση της CTPHT».
- 100 Ούτε, όμως, από την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Οκτωβρίου 2015, Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-689/13, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:767), με την οποία διαπιστώθηκε η πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή κατά την ταξινόμηση της CTPHT, ούτε από την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Νοεμβρίου 2017, Επιτροπή κατά Bilbaína de Alquitranes κ.λπ. (C-691/15 P, EU:C:2017:882), με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση αναιρέσεως κατά της πρώτης αποφάσεως, προκύπτει ότι υφίστατο αβεβαιότητα ως προς τους κινδύνους τοξικότητας της CTPHT για το υδάτινο περιβάλλον, η οποία αβεβαιότητα θα δικαιολογούσε την επίκληση της αρχής της προφυλάξεως από την Επιτροπή. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο και το Δικαστήριο έκριναν ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αξιολόγηση των κινδύνων ενείχε τέτοια πλάνη, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι η πεπλανημένη αυτή αξιολόγηση δημιουργεί αβεβαιότητα ως προς την έκταση των εν λόγω κινδύνων.

- 101 Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η αρχή της προφύλαξης έχει εφαρμογή στο πλαίσιο της ταξινομήσεως της CTPHT και ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσε εντός του συγκεκριμένου πλαισίου η Επιτροπή δεν μπορούσε, κατά συνέπεια, να θεμελιώσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.
- 102 Εντούτοις, από τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, και ειδικότερα από τη σκέψη 106 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σκέψη 107 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σκέψη 104 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και τη σκέψη 107 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε μόνον επαλλήλως ότι και η αρχή της προφύλαξης μπορούσε να δικαιολογήσει μια τέτοια ταξινόμηση. Πράγματι, όπως προκύπτει ιδίως από τη σκέψη 114 της πρώτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σκέψη 115 της δεύτερης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τη σκέψη 112 της τρίτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και τη σκέψη 115 της τέταρτης αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η πλάνη στην οποία υπέπεσε η Επιτροπή δεν μπορούσε να στοιχειοθετήσει εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης κυρίως λόγω της περιπλοκότητας της ταξινομήσεως μιας ουσίας και της δυσχέρειας ερμηνείας του κανόνα της αθροιστικής μεθόδου.
- 103 Ως εκ τούτου, ο έκτος λόγος που προβλήθηκε με τις αιτήσεις αναιρέσεως είναι αλυσιτελής και πρέπει να απορριφθεί.
- 104 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως πρέπει να απορριφθούν.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 105 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως απορρίπτεται ως αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 106 Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, το οποίο εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ορίζει ότι τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.
- 107 Το άρθρο 184, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι, όταν ένας παρεμβαίνων πρωτοδίκως μετέχει στην ανααιρετική διαδικασία, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι αυτός φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 108 Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη των αναιρεσειουσών στα δικαστικά έξοδα και αυτές ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδά τους, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.
- 109 Το Βασίλειο της Ισπανίας και ο ECHA, παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως, φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.**
- 2) Οι SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. και Bilbaína de Alquitranes SA φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.**
- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.**

(υπογραφές)